

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8718202830
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 01. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2026:8718202830.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Branislava Brezu a sudcov JUDr. Anny Kovaľovej, PhD. a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD. v právnej veci žalobcu Ing. R. Q. U. U., nar. XX.XX.XXXX, bytom J., I., W. Al F., právne zastúpený SMOLÁK HLAVATÁ advokátska kancelária s.r.o., so sídlom v Bratislave, Laurinská 3, IČO: 47 254 432, proti žalovaným: 1/ MUDr. Y. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., Z. XXXX/XX, 2/ MUDr. J. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., Z. XXXX/XX, 3/ Q. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., P. XXX/XX, 4/ S. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., P. XXX/XX, 5/ Q.. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., B. XXXX/X, 6/ Mgr. J. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom S., B. XXXX/X a 7/ Ing. S. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom Q., V. XXXX/XXA, všetci právne zastúpení Mgr. Peter Amrich, usadený euroadvokát, so sídlom v Košiciach, Štúrova 27, IČO: 51 209 446, o určení vlastníckeho práva s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 30.06.2021 č.k. 7C 26/2018 - 344, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Žalovaným v 1., 2., 3., 4., 5., 6. a 7. rade sa priznáva proti žalobcovi náhrada trov odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj „okresný súd“, alebo „súd prvej inštancie“, resp. „prvoinštančný súd“) v predmetnej právnej veci rozhodol (prvým) rozsudkom zo dňa 31. decembra 2018, č.k. 7C/26/2018-202 tak, že žalobu zamietol a žalovaným v 1. až 7. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Žalobca sa žalobou, ktorá bola súdu prvej inštancie doručená dňa 30. mája 2018, domáhal voči žalovaným vydania rozsudku, ktorým by súd určil, že žalobca je vlastníkom nehnuteľností označených v žalobe.

1.1 Súd prvej inštancie dospel k záveru, že pokiaľ sa týka výkonu záložného práva priamym predajom spoločnosťou HAPPY COIN, s. r. o. boli splnené podmienky v zmysle ustanovenia § 151m ods. 1 Občianskeho zákonníka. Z pripojenej poštovej doručky vyplýva, že dražobná spoločnosť HAPPY COIN, s. r. o. výkon záložného práva oznámila žalobcovi dňa 13. februára 2017, čo je zrejmé z doručky poštového doručovateľa. Z tejto doručky vyplýva, že bola adresovaná žalobcovi na Hotel U., P. W. a z relácie poštového doručovateľa je zrejmé, že oznámenie o výkone záložného práva bolo prevzaté splnomocneným zástupcom žalobcu. Za takejto dôkaznej situácie potom spoločnosti HAPPY COIN, s. r. o. nič nebránilo uskutočniť výkon záložného práva priamym predajom, pretože ostatné podmienky pre jeho vykonanie boli splnené, a pokiaľ došlo k pochybeniu zo strany pošty, nemohla to spoločnosť HAPPY COIN, s. r. o. predpokladať.

2. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove uznesením č.k. 8Co/55/2019-251 zo dňa 28. mája 2020 postupom podľa ustanovenia § 389 písm. b) C.s.p. zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu

vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v predmetnom uznesení dospel k záveru, že z obsahu spisu a priebehu súdneho konania nevyplývajú skutočnosti uvedené v odôvodnení súdu prvej inštancie, že návrh na vykonanie dražby bol doručený žalobcovi, čo má osvedčovať doručka. Uviedol, že súdu prvej inštancie v priebehu konania bolo nepochybne známe, že žalobca predložil relevantné dôkazy, ktorými vyvrátil údaje uvedené v doručke. Úlohou súdu prvej inštancie vzhľadom na závery vyslovené odvolacím súdom v zrušujúcom uznesení bolo nanovo zistiť, či sú splnené všetky podmienky dobrovoľnej dražby, najmä však ustanovenia Občianskeho zákonníka o doručení Oznámenia pri výkone záložného práva žalobcovi. V prípade, že podmienky boli splnené, je daný dôvod pre zamietnutie žaloby. V opačnom prípade je potrebné pristúpiť k úvahám o nadobudnutí vlastníckeho práva originárnym spôsobom, dobromyseľným nadobúdateľom. V tejto súvislosti však odvolací súd považoval za potrebné zdôrazniť, že právne významnými skutočnosťami, s ktorými sa súd prvej inštancie musí nevyhnutne zaoberať a náležite ich odôvodniť, sú ústavný princíp proporcionality, ktorý sa uplatňuje v oblasti základných práv a slobôd, medzi ktoré patrí vlastnícke právo. Pri strete dvoch vlastníckych práv s prihliadnutím na všetky rozhodujúce okolnosti daného prípadu je potrebné rozhodnúť tak, aby zostalo zachované z oboch práv čo najviac, a ak to možné nie je, potom dať prednosť tomu právu, v prospech ktorého svedčí všeobecná idea spravodlivosti.

3. Po zrušení a vrátení veci odvolacím súdom rozhodol súd prvej inštancie v poradí druhým rozsudkom zo dňa 30. júna 2021, č.k 7C/26/2018 - 344 tak, že žalobu zamietol a žalovaným v 1. až 7. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

3.1. Súd prvej inštancie v zmysle záverov odvolacieho súdu vykonal dokazovanie výsluchom procesných strán a svedkov a doplnil o nové listinné dôkazy, pričom zistil skutkový stav, podľa ktorého žalobca na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 24. septembra 2013 kúpil od spoločnosti KONŠTRUKTA - POPRAD, s.r.o. zastúpenej konateľom Q. B. rozostavané byty - byt č. 3, byt č. 4, byt č. 5, a byt č. 6. V článku IX. Zmluvy predávajúci vyhlásil, že na rozostavaných bytoch je vecné bremeno v prospech Východoslovenskej distribučnej, a.s. a záložné právo v prospech Slovenskej záručnej rozvojovej banky, a.s.. Zároveň v článku IX. ods. 2 sa predávajúci zaviazal, že zabezpečí výmaz záložného práva v prospech Záručnej rozvojovej banky, a.s. do 40 dní po podpise kúpnej zmluvy. V prípade, že predávajúci nezabezpečí výmaz záložného práva do 40 dní po zápise vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti, má kupujúci právo od kúpnej zmluvy odstúpiť. Záložné právo v prospech Slovenskej záručnej a rozvojovej banky, a.s. spočívalo v tom, že Slovenská záručná a rozvojová banka, a.s. na základe Úverovej zmluvy zo dňa 1. augusta 2012 poskytla úver vo výške 866.000 eur obchodnej spoločnosti KONŠTRUKTA - POPRAD, s.r.o.. Za účelom zabezpečenia predmetného úveru uzatvorila Slovenská záručná a rozvojová banka, a.s. s obchodnou spoločnosťou KONŠTRUKTA - POPRAD, s.r.o. Zmluvu o zriadení záložného práva okrem iného aj k nehnuteľnostiam, ktoré boli predmetom prevodu na základe kúpnej zmluvy medzi spoločnosťou KONŠTRUKTA - POPRAD, s.r.o. a žalobcom. KONŠTRUKTA - POPRAD, s.r.o. si nespĺnila povinnosť vyplývajúcu z článku IX. ods. 2 kúpnej zmluvy v prospech žalobcu. KONŠTRUKTA - POPRAD, s.r.o. riadne nesplácala poskytnutý úver vo výške 866.000 eur, preto Slovenská záručná a rozvojová banka, a.s. dňa 9. marca 2016 podala Návrh na vykonanie exekúcie voči KONŠTRUKTA - POPRAD, s.r.o. Exekútorскому úradu Mgr. Y. W., V.. V priebehu tohto exekučného konania obchodná spoločnosť Insurennet, s.r.o., prejavila záujem o odkúpenie pohľadávok Slovenskej záručnej a rozvojovej banky, a.s. voči dlžníkovi KONŠTRUKTA - POPRAD, s.r.o. a na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 10. januára 2017 boli zo strany Slovenskej záručnej a rozvojovej banky, a.s. postúpené pohľadávky voči KONŠTRUKTA - POPRAD, s.r.o. na obchodnú spoločnosť Insurennet, s.r.o., za odplatu vo výške 321.664,41 eura. V čase existencie spoločnosti Insurennet, s.r.o., ktorá odkúpila pohľadávky Slovenskej záručnej a rozvojovej banky a.s., sa začal prostredníctvom spoločnosti HAPPY COIN, spol. s r.o. výkon záložného práva priamym predajom sporných bytov. Na základe Zmlúv o vlastníctve bytu zo dňa 27. marca 2017 nadobudli vlastnícke právo k bytom a spoluvlastníckym podielom na spoločných častiach a zariadeniach domu a to konkrétne k bytu č. 3 MUDr. O. S., k bytu č. X Ing. U. I., k bytu č. X V. G. a k bytu č. X X. Y.. Následne boli predmetné byty týmito fyzickými osobami odpredané súčasným žalovaným.

3.2. Vzhľadom na námietky žalobcu bolo úlohou súdu vyrovnáť sa s pravdivosťou údajov uvedených na poštovej doručke, ktorá má povahu verejnej listiny, ktorej údaje sa považujú za pravdivé, ak nie je dokázaný opak. Tvrdenie žalobcu, že nikoho nespĺnomocnil na preberanie zásielok na území Slovenskej republiky, bolo podľa súdu prvej inštancie podporené poskytnutou informáciou od Slovenskej pošty, a.s., Banská Bystrica zo dňa 27. apríla 2018 (na č.l. 147 - súdneho spisu), že pre žalobcu splnomocnenie v zmysle Poštových podmienok - Všeobecná časť (vnútroštátny styk) bod 6.2.5. žiadosť o doplnkové a dispozičné služby na preberanie všetkých jemu adresovaných zásielok, vrátane zásielok

„Do vlastných rúk“ na pošte Dolný Smokovec, nevidujú. Preto súd prvej inštancie vylúčil doručenie Oznámenia o výkone záložného práva žalobcovi, pokiaľ absentuje preukázanie splnomocnenia v zmysle vyššie opísaných podmienok pošty. Súd poukázal na to, že ide o vylúčenie doručenia v rámci absencie plnej moci evidovanej na pošte, čo nevylučuje existenciu plnej moci udelenej žalobcom na preberanie poštových zásielok, ktorou sa neidentifikovaná osoba doručovateľke preukázala. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na listinný dôkaz - mailovú komunikáciu medzi p. B. a žalobcom, dňa 25. novembra 2014 (na čl. 185 - súdneho spisu), kde sa uvádza: „Ahoj R., pošli mi, prosím, tvoju presnú adresu ku kolaudácii. Takisto v prílohe ti posielam splnomocnenie, ktoré potrebujem podpísať ohľadom kolaudácie. Kolaudácia prebehne v termíne 5. decembra až 9. decembra a hneď po nej budú aj bankou oddĺžené všetky tvoje byty. Plnomocnenstvo mi pošli naspäť poštou aj mailom“. Tento mail a zaslanie plnej moci žalobcom pre konateľa spoločnosti p. B. potvrdzuje ďalší dôkaz a to Kolaudačné rozhodnutie Obce Veľký Slavkov Č.j.:XX/XXXX (ktorý je súčasťou žltého šanónu predloženého B. S.), že rozhodnutie bolo doručované nie žalobcovi, ale zastúpenému KONŠTRUKTA-POPRAD s.r.o. Z uvedeného sa dá konštatovať, že žalobca udeľoval plné moci, ktoré neboli registrované poštovým úradom. Vzhľadom na danú dôkaznú situáciu pri absencii vyšetrovacieho princípu v danom spore a aplikácii zásady materiálnej pravdy súd prvej inštancie konštatoval nepreukázanie doručenia Oznámenia žalobcovi do vlastných rúk. Vzhľadom na prijatie záveru o nedoručení Oznámenia výkonu záložného práva žalobcovi súd prvej inštancie ustálil, že nie je možné považovať za splnenú podmienku vyžadovanú v § 151l OZ, v zmysle ktorej je záložný veriteľ povinný oznámiť začatie výkonu záložného práva žalobcovi. Z tohto dôvodu neboli splnené podmienky dobrovoľnej dražby.

3.3. Následne súd prvej inštancie posudzoval nadobudnutia vlastníckeho práva originárnym spôsobom dobromyseľnými nadobúdateľmi - žalovanými. Žalovaní nadobudli vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam titulom Kúpnych zmlúv. Vzhľadom na vykonané dokazovanie a zistený skutkový stav, súd prvej inštancie konštatoval, že si nevie predstaviť, aké úsilie by mali vynaložiť žalovaní, prípadne aké ďalšie úkony by mali predchádzať pred uzavretím kúpnej zmluvy o nadobudnutí vlastníckeho práva k nehnuteľnosti v právnom štáte na zabezpečenie sa, že nehnuteľnosť, ktorú kupuje, kupuje od riadneho vlastníka zapísaného na liste vlastníctva. Aj vyžiadanie si listu vlastníctva s predchádzajúcim vlastníkom a titulom nadobudnutia nevypovedá o tom, za akých okolností prechádza vlastnícke právo na ďalších nadobúdateľov. Tieto skutočnosti a prístup k informáciám by mohli mať iba osoby, ktoré nadobudli vlastníctvo z výkonu záložného práva realizovaného dražbou, priamym predajom, nie vlastníci, ktorí nadobudli nehnuteľnosti ako druhí v poradí. Súd prvej inštancie uviedol, že pokiaľ taký právny subjekt ako je banka, ktorá poskytuje úvery na nehnuteľnosti, nemá pochybnosti o zapísanom vlastníkovi v katastri nehnuteľností, aké pochybnosti by už mohla mať fyzická osoba, u ktorej sa predpokladajú rozumové schopnosti na úrovni priemerne spôsobilej osoby a navyše, keď kúpu nehnuteľnosti rieši prostredníctvom realitnej kancelárie. Čo viac by mal pre svoju osobnú právnu istotu urobiť kupujúci, pretože v opačnom prípade by každá kúpa nehnuteľnosti mohla byť ad absurdum spochybnená. Súd prvej inštancie preto prijal záver, že žalovaní nadobudli vlastníctvo k sporným nehnuteľnostiam na základe kúpnych zmlúv prostredníctvom realitnej kancelárie od fyzických osôb a nič nenasvedčovalo tomu, že by na strane žalovaných mohli vzniknúť akékoľvek pochybnosti o tom, akým spôsobom tieto nehnuteľnosti nadobudli ich právni predchodcovia a už vonkoncom nemohli vedieť o okolnostiach nadobudnutia vlastníctva k týmto nehnuteľnostiam žalobcom. Konali preto v dobrej viere. Súd prvej inštancie vyhodnocujúc proporcionalitu medzi právom žalobcu a právami žalovaných poskytol ochranu vlastníckemu právu žalovaných a rozhodol o tom, aby bolo zachované ich vlastnícke právo v prospech ich nehnuteľností. K danému záveru dospel súd prvej inštancie po vyhodnotení všetkých rozhodných okolností majúcich vplyv pre vyslovenie záveru o tom, že žalobca nie je vlastníkom sporných nehnuteľností.

4. Na odvolanie žalobcu Krajský súd v Prešove (ďalej aj ako „odvolací súd“) rozsudkom č. k. 8Co/7/2022 - 385 z 19. júna 2023 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil a žalovaným v 1. až 7. rade priznal vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

4.1. Odvolací súd preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z § 379 a nasl. C.s.p., bez nariadenia pojednávania (§ 385 C.s.p. a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie nie je opodstatnené, pričom postupom podľa ustanovenia § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav, avšak zo zistených skutočností nebol vyvodенý správny právny záver a to vo vzťahu k otázke doručenia oznámenia o výkone záložného práva. V danej veci bolo sporným porušenie § 151l ods. 1 Občianskeho zákonníka tým, že žalobcovi ako záložcovi nebolo doručené Oznámenie o výkone záložného práva.

4.2. Odvolací súd sa nestotožnil s právnym záverom vysloveným súdom prvej inštancie v bode 45. jeho druhého rozsudku, keď súd prvej inštancie dospel k záveru, že nebolo preukázané doručenie Oznámenia

žalobcovi do vlastných rúk a teda nie je možné považovať za splnenú podmienku vyžadovanú v § 151l Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorej je záložný veriteľ povinný oznámiť začatie výkonu záložného práva záložcovi. Uviedol, že informácia na č.l. 147 spisu, potvrdzuje len tú skutočnosť, že Slovenská pošta, a.s. na pošte Dolný Smokovec neviduje splnomocnenie v zmysle Poštových podmienok - Všeobecná časť (vnútroštátny styk) bod 6.2.5. Z uvedeného potvrdenia Slovenskej pošty, a.s. ďalej vyplýva, že žalobca môže prostredníctvom Žiadosti o doplnkové a dispozičné služby splnomocniť kohokoľvek na preberanie zásielok na ktorejkoľvek pobočke pošty na území Slovenskej republiky, prípadne na základe originálu splnomocnenia overeného oprávneným orgánom (notár a pod.) a Slovenská pošta, a.s. nevedie centrálnu evidenciu takýchto splnomocnení, nevie uviesť, či takéto splnomocnenie nie je zaevidované na inej pobočke pošty/ overené oprávneným orgánom. Odvolací súd ďalej poukázal na to, že z emailovej komunikácie medzi žalobcom a p. B. dňa 25. novembra 2014 (č.l. 185 spisu) vyplýva, že žalobca splnomocnil pre účely kolaudácie konateľa spoločnosti KONŠTRUKTA-POPRAK s.r.o., p. B..

4.3. Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd konštatoval, že žalobca predloženým potvrdením pošty neunesol dôkazné bremeno o tom, že údaje uvedené na poštovej doručenke sú nepravdivé. Žalobca v konaní nepreukázal, že splnomocnená osoba, ktorá prevzala písomnosť adresovanú žalobcovi, sa poštovému doručovateľovi nepreukázala platným plnomocenstvom na preberanie zásielok žalobcu. Z predloženého potvrdenia pošty ako aj predložených dôkazov v podobe emailovej komunikácie žalobcu s konateľom spoločnosti KONŠTRUKTA-POPRAK, s.r.o. nie je možné jednoznačne ustáliť, že žalobca neudelil plnomocenstvo na preberanie jeho poštových zásielok inej fyzickej osobe, resp., že nie je zaevidované splnomocnenie na inej pobočke pošty. Odvolací súd dospel k záveru, že pri realizácii výkonu záložného práva priamym predajom boli splnené podmienky podľa ust. § 151l a nasl. Občianskeho zákonníka a odvolacia námietka žalobcu o nesplnení povinnosti záložného veriteľa riadne informovať záložcu o začatí výkonu záložného práva v súlade s ustanoveniami Občianskeho zákonníka je neopodstatnená.

4.4. O trovách odvolací súd rozhodol v súlade s § 396 ods. 1, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 a 2 C.s.p. s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

5. Proti rozsudku odvolacieho súdu podal dovolanie žalobca (ďalej aj „dovolateľ“). Dovolanie podal z dôvodu podľa § 420 písm. f) C.s.p.

5.1. Dovolateľ v dovolaní poukázal na body 41. a 42. napadnutého rozsudku. Odvolací súd v bode 42. napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca predloženým potvrdením pošty neunesol dôkazné bremeno o tom, že údaje uvedené na poštovej doručenke sú nepravdivé. Dovolateľ argumentoval, že doručovanie zásielky bolo potrebné posudzovať podľa Poštových podmienok k službám a nie podľa Poštového poriadku, z ktorého odvolací súd nesprávne vychádzal. Poštové podmienky v časti „Úradná zásielka - vnútroštátny styk“ upravujú okrem iného aj dodávanie úradných zásielok a vo „Všeobecnej časti pre vnútroštátny styk“ upravujú okrem iného dodávanie zásielok, preukazovanie totožnosti a potvrdenie prevzatia, ako aj povinnosť toho, komu bola nesprávne dodaná zásielka (kto nie je jej adresátom) bezodkladne ju vrátiť. V prejednávanej veci zásielka na doručenie do vlastných rúk bola určená žalobcovi a mala mu byť doručená poštou. Dokladom o doručení písomnosti súdu je tzv. doručenka, ktorá má povahu verejnej listiny v zmysle § 111 C.s.p.. Ustanovenie § 111 C.s.p. upravuje vyvrátenú právnu domnienku o pravdivosti doručenky. Ak účastník konania spochybňuje správnosť údajov uvedených na doručenke (namieta, že zásielku neprevzala oprávnená osoba), je povinný o tom súdu predložiť dôkaz, a týmto spôsobom preukázať svoje tvrdenie. Pokiaľ zo strany žalobcu bolo spochybnené doručenie zásielky a predložený dôkaz na preukázanie pravdivosti jeho tvrdenia (v preskúmanom prípade podpísané potvrdenie Slovenskej pošty a vyhlásenie žalobcu vykonané priamo žalobcom na pojednávaní konanom dňa 19. októbra 2018), bolo povinnosťou odstrániť tento rozpor vykonaním šetrenia postupu doručovania zásielky. Keďže tak krajský súd nepostupoval, je možné jeho rozhodnutie považovať za predčasné a ako také nesprávne. Dodal, že zo strany žalobcu nebolo v jeho objektívnej dispozícii konajúcemu súdu predložiť potvrdenie vyhotovené na všetkých pobočkách Slovenskej pošty.

5.2. Dovolateľ v dovolaní naznačil prekvapivosť napadnutého rozsudku, keď poukázal na bod 24. uznesenia Krajského súdu v Prešove č. k. 8Co/55/2019 - 251 zo dňa 28. mája 2020, ktorým odvolací súd rozhodoval o odvolaní žalobcu proti prvému rozsudku Okresného súdu Prešov č.k. 7C/26/2018 - 202 zo dňa 31. decembra 2018 a v ktorom odvolací súd uviedol, že žalobca predložil relevantné dôkazy, ktorými vyvrátil údaje uvedené v doručenke. K predmetnému bodu dovolateľ uviedol, že zo strany odvolacieho súdu v rámci jedného konania prišlo k prezentovaniu dvoch vzájomne protichodných názorov, pričom žalobca považoval právny názor odvolacieho súdu vyslovený v predmetnom uznesení

za právne záväzný pre prvoinštančný súd, na základe čoho doručovanie listín vzťahujúcich sa k výkonu záložného práva, nebolo predmetom ďalšieho dokazovania v rámci prvoinštančného konania po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa. Odvolací súd tak nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

5.3. Dovolateľ vzhľadom na uvedené žiadal rozsudok Krajského súdu v Prešove a rozsudok Okresného sudu Poprad zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

6. K dovolaniu sa vyjadrili aj žalovaní v 1. až 7. rade, ktorí uviedli, že civilné sporové konanie v právnej veci žalovaných sa na rozdiel od spotrebiteľských sporov neriadi vyšetrovacou zásadou, a prvoinštančný súd ani súd odvolací bez návrhu nevykonáva iné dôkazy, ktoré nevyplývajú z verejných registrov a zoznamov. Bolo na žalobcov, aby riadne a včas uplatnil prostriedky procesného útoku, a aby uniesol dôkazné bremeno vo vzťahu k svojim tvrdeniam, čo však žalobca neučinil, keďže žalobcom predložené potvrdenie pošty nepotvrdilo, že údaje uvedené na poštovej doručenke sú nepravdivé a žalobca neučinil iný konkrétny návrh, ktorým by preukázal ním tvrdenú nesprávnosť doručenky. Zo samého potvrdenia pošty predloženého žalobcom pritom vyplýva, že nemožno vylúčiť, či splnomocnenie na preberanie zásielok za žalobcu nie je napr. zaevidované na inej pobočke pošty. Žalovaní tak majú za to, že odvolací súd postupoval správne, keď konšatoval, že žalobca neuniesol dôkazné bremeno o tom, že údaje na poštovej doručenke sú nepravdivé. Ďalej uviedli, že tvrdenie dovolateľa, že nebolo v jeho objektívnej dispozícii konajúcemu súdu predložiť potvrdenie vyhotovené na všetkých pobočkách Slovenskej pošty, a.s., je zavádzajúce. Príslušným včasným a riadnym návrhom konajúcemu súdu na uloženie informačnej povinnosti Slovenskej pošty, a.s. mohol žalobca obstať do konania vyjadrenie Slovenskej pošty a.s., či niektorá z jej pobočiek eviduje plnomocenstvo udelené žalobcom inej osobe na preberanie zásielok, alebo či žiadna z jej pobočiek plnomocenstvo neeviduje. Žalobca mal povinnosť tvrdiť a svoje tvrdenia preukázať najneskôr do okamihu zákonnej koncentrácie konania, preto žalobcom nenaplnená predstava o potrebe dokazovania z vlastnej iniciatívy prvoinštančného súdu nad rámec dôkazných návrhov žalobcu učených do zákonnej koncentrácie je nedôvodná. Napokon žalovaní navrhli, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie odmietol postupom podľa § 447 písm. c) alebo d) C.s.p. a aby priznal žalovaným proti žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %, eventuálne aby dovolanie ako nedôvodné zamietol postupom podľa § 448 C.s.p. a aby priznal žalovaným proti žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania v rozsahu 100 %.

7. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), zastúpená v súlade s § 429 ods. 1 C.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C.s.p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je dôvodné.

8. Podľa § 419 C.s.p. proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. Rozhodnutia odvolacieho súdu, proti ktorým je dovolanie prípustné sú vymenované v § 420 a § 421 C.s.p.. Z citovaného ustanovenia *expressis verbis* vyplýva, že ak zákon výslovne neuvádza, že dovolanie je proti tomu - ktorému rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, tak takéto rozhodnutie nemožno úspešne napadnúť dovolaním. Prípady, v ktorých je dovolanie proti rozhodnutiu odvolacieho súdu prípustné, sú taxatívne vymenované v ustanoveniach § 420 a § 421 C.s.p..

9. Dovolateľ vyvodzoval prípustnosť podaného dovolania z § 420 písm. f) C.s.p., v zmysle ktorého je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, keď uviedol, že napadnuté rozhodnutie možno považovať za predčasné a ako také nesprávne. Dovolateľ v dovolaní ďalej argumentoval, že zo strany odvolacieho súdu v rámci jedného konania prišlo k prezentovaniu dvoch vzájomne protichodných názorov, pričom žalobca považoval právny názor odvolacieho súdu vyslovený v prvotnom zrušujúcom uznesení za právne záväzný pre prvoinštančný súd, na základe čoho doručovanie listín vzťahujúcich sa k výkonu záložného práva nebolo predmetom ďalšieho dokazovania v rámci prvoinštančného konania po zrušení rozsudku súdu prvého stupňa. Odvolací súd tak nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

10. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) C.s.p., sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia.

11. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Z práva na spravodlivý súdny proces ale pre procesnú stranu nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami. Jeho súčasťou nie je ani právo procesnej strany vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom a dožadovať sa ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (porovnaj rozhodnutia ústavného súdu sp. zn. IV. ÚS 252/04, I. ÚS 50/04, I. ÚS 97/97, II. ÚS 3/97 a II. ÚS 251/03).

12. Pojem „procesný postup“ bol vysvetlený už vo viacerých rozhodnutiach najvyššieho súdu tak, že sa ním rozumie len faktická, vydaniu konečného rozhodnutia predchádzajúca činnosť alebo nečinnosť súdu, teda sama procedúra prejednávania veci (to ako súd viedol spor) znemožňujúca strane sporu realizáciu jej procesných oprávnení a mariaca možnosti jej aktívnej účasti na konaní (porovnaj R 129/1999 a 1Cdo 6/2014, 3Cdo/38/2015, 5Cdo/201/2011, 6Cdo/90/2012). Tento pojem nemožno vykladať extenzívne jeho vzťahovaním aj na faktickú meritórnu rozhodovaciu činnosť súdu. „Postupom súdu“ možno teda rozumieť iba samotný priebeh konania, nie však konečné rozhodnutie súdu posudzujúce opodstatnenosť žalobou uplatneného nároku. Pod nesprávnym procesným postupom súdu treba rozumieť taký postup súdu, ktorým sa znemožnila strane realizácia tých procesných práv, ktoré majú slúžiť na ochranu a obranu jej práv a záujmov v tom - ktorom konkrétnom konaní, pričom miera tohto porušenia bude znamenať nespravodlivý súdny proces.

13. Podľa § 387 ods. 1 až 3 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

(2) Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

(3) Odvolací súd sa v odôvodnení musí zaoberať aj podstatnými vyjadreniami strán prednesenými v konaní na súde prvej inštancie, ak sa s nimi nevysporiadal v odôvodnení rozhodnutia súd prvej inštancie. Odvolací súd sa musí v odôvodnení vysporiadať s podstatnými tvrdeniami uvedenými v odvolaní.

14. Podľa § 391 ods. 3 C.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a vráti mu vec na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je povinný v odôvodnení rozhodnutia uviesť aj to, ako má súd prvej inštancie vo veci ďalej postupovať.

15. Dovolací súd z obsahu spisu zistil, že odvolací súd v predmetnej veci uznesením pod č.k. 8Co/55/2019 - 251 zo dňa 28. mája 2020 zrušil rozsudok súdu prvej inštancie, ktorým bola žaloba zamietnutá. V bode 23. odôvodnenia odvolací súd uviedol, že „Z obsahu spisu vyplýva (zápisnica o pojednávaní zo dňa 19. októbra 2018) tvrdenie žalobcu, že nikoho nespĺnomocnil na preberanie zásielok na území Slovenska, (poskytnutie informácií Slovenskou poštou, a.s., Banská Bystrica zo dňa 27. apríla 2018 č.l. 147), tvrdenie Slovenskej pošty, že jej šetrením bolo zistené, že pre žalobcu spĺnomocnenie v zmysle Poštových podmienok - Všeobecná časť (vnútroštátny styk) bod 6.2.5. žiadosť o doplnkové a dispozičné služby na preberanie všetkých jemu adresovaných zásielok, vrátane zásielok „Do vlastných rúk“ na pošte Dolný Smokovec neevidujú.“ Následne v bode 24. odôvodnenia odvolací súd uviedol, že „Z obsahu spisu a priebehu súdneho konania tak nevyplývajú skutočnosti uvedené v odôvodnení súdu I. inštancie, že návrh na vykonanie dražby bol doručený žalobcovi, čo má osvedčovať doručienka. Súdu I. inštancie v priebehu konania bolo nepochybné známe, že žalobca predložil relevantné dôkazy, ktorými vyvrátil údaje uvedené v doručienke.“

16. Súd prvej inštancie vo veci opätovne rozhodol rozsudkom pod č. k. 7C/26/2018 - 344 zo dňa 30. júna 2021 tak, že žalobu žalobcu zamietol, pričom v bode 12. uviedol, že odvolací súd vo svojom zrušujúcom uznesení konštatoval, že z obsahu spisu a priebehu súdneho konania nevyplývajú skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že Návrh na vykonanie dražby (Oznámenie o výkone záložného práva spôsobom

- dražby, priameho predaja) bol doručený žalobcovi, čo má osvedčovať doručienka. Súd prvej inštancie dospel k záveru o nedoručení Oznámenia o výkone záložného práva žalobcovi a ustálil, že nie je možné považovať za splnenú podmienku vyžadovanú v § 151l OZ. Následne súd prvej inštancie, vyhodnocujúc proporcionálnosť medzi právom žalobcu a právami žalovaných, poskytol ochranu vlastníckemu právu žalovaných a rozhodol o tom, aby bolo zachované vlastnícke právo žalovaných. Odvolací súd následne (druhý) rozsudok súdu prvej inštancie napadnutým rozsudkom potvrdil, pričom v bode 42. napadnutého rozsudku vyslovil záver, „že žalobca predloženým potvrdením pošty neunesol dôkazné bremeno o tom, že údaje uvedené na poštovej doručienke sú nepravdivé. Žalobca v konaní nepreukázal, že splnomocnená osoba, ktorá prevzala písomnosť adresovanú žalobcovi, sa poštovému doručovateľovi nepreukázala platným plnomocenstvom na preberanie zásielok žalobcu.“.

17. Právny názor odvolacieho súdu je záväzný pre súd prvej inštancie. Ide o tzv. inštančnú alebo kasačnú záväznosť, ktorá v žiadnom prípade neznamená zásah do nezávislosti sudcu, definovanej v čl. 144 ods. 1 Ústavy SR. Výkon súdnej moci je zverený všeobecným súdom, ktoré v rozhodovacej činnosti postupujú podľa záväzných predpisov procesného práva. Súdný systém je jednotný a jednotlivé stupne súdov plnia v inštančnom postupe tie úlohy, ktoré sú im týmito predpismi zverené.

18. Judikatúra Ústavného súdu SR a Najvyššieho súdu SR je vzácnou jednotnou pri posudzovaní zákonného príkazu rešpektovania právneho názoru súdu vyššej inštancie, či ide o viazanosť prvoinštančného súdu rozhodnutím odvolacieho súdu, alebo viazanosť odvolacieho súdu rozhodnutím dovolacieho súdu (§ 455). Rovnaká povinnosť platí aj vo vzťahu k rozhodnutiam Ústavného súdu SR o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb.

19. Iba vo výnimočných prípadoch sa princíp viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu nemusí uplatniť. Pôjde najmä o situáciu, ak v dôsledku zmeny skutkových zistení, z ktorých vychádzal odvolací súd, už jeho právny názor nie je možné rešpektovať, pretože je napríklad potrebné aplikovať inú právnu normu. Vo vzťahu k zistenému skutkovému stavu sa pripúšťa odchýlenie od záväzného právneho názoru aj vtedy, keď došlo v inom konaní k odlišnému vyriešeniu prejudiciálnej otázky, z ktorej odvolací súd vychádzal. Ďalším dôvodom, ktorým sa môže odôvodniť nerešpektovanie právneho názoru súdu vyššej inštancie, je zmena právnej úpravy, ku ktorej došlo po zrušení rozhodnutia. Odklon od právneho názoru môže napokon byť ovplyvnený aj podstatnou zmenou rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít po rozhodnutí odvolacieho súdu.

20. Akýkoľvek odklon od záväzného právneho názoru vysloveného odvolacím súdom je nevyhnutné dôkladne odôvodniť (analógia s § 220 ods. 3). Jeho bezdôvodné nerešpektovanie môže byť posudzované ako svojvoľňa so všetkými právnymi následkami.

21. V rámci práva na spravodlivý súdny proces a predvídateľnosti súdnych rozhodnutí najvyšší súd poukazuje na ustálenú súdnu prax, že pokiaľ odvolací súd napr. v predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí uloží súdu prvého stupňa, aby nejakým spôsobom doplnil dokazovanie, aby mohlo byť vo veci spravodlivo a zákonne rozhodnuté, tak je potrebné, aby tento proces pri opätovnom vrátení veci na odvolací súd aj verifikoval a preskúmal a vo veci predvídateľným spôsobom rozhodol.

22. Odvolací súd v predmetnej veci napadnutým rozsudkom rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil bez toho, aby vysvetlil prečo, z akých dôvodov sa vo veci odchyľil od svojho vysloveného pôvodného právneho názoru v prejednávanej veci v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení pod č.k. 8Co/55/2019 - 251 zo dňa 28. mája 2020. V danom prípade odvolací súd žiadnym relevantne významným spôsobom zmenu tohto svojho postoja argumentačne nezdôvodnil a preto svoje rozhodnutie zaťažil vadou podľa § 420 písm. f) C.s.p.. Ak tak chcel postupovať mal tento svoj zámer oznámiť, inak zaťažil konanie vadou nepredvídateľnosti svojho rozhodnutia. C.s.p. predpokladá taký postup odvolacieho súdu v opakovanom odvolacom konaní, aby sa predchádzalo vydávaniu tzv. prekvapivých rozhodnutí. Teda vychádza sa z princípu predvídateľnosti súdneho rozhodnutia, ktorý je považovaný za komponent princípu právneho štátu, osobitne princípu právnej istoty, ktorá je vyjadrená v čl. 2 C.s.p.

23. O tzv. prekvapivé rozhodnutie môže ísť aj vtedy, ak odvolací súd založí svoje rozhodnutie vo veci na iných záveroch ako vo svojom predchádzajúcom zrušujúcom rozhodnutí, za súčasného naplnenia tej okolnosti, že proti týmto iným (odlišným) záverom odvolacieho súdu, nemá strana konania možnosť

vyjadrovať sa, právne argumentovať, prípadne predkladať nové dôkazy, ktoré sa z hľadiska doterajších právnych záverov nejavili ako významné.

24. Na základe vyššie uvedeného možno uzavrieť, že v kontexte celého súdneho konania ide o tak závažné pochybenie odvolacieho súdu, ktoré znemožnilo žalobcovi uskutočňovať jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces v zmysle § 420 písm. f) C.s.p., a preto považoval dovolací súd za potrebné dovolaním napadnuté rozhodnutie zrušiť.

25. Dovolací súd preto dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je nielen procesne prípustné ale aj opodstatnené a so zreteľom na to dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu dovolací súd zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 449 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 450 C.s.p.).

26. Zároveň bolo odvolaciemu súdu uložené vysvetliť, z akých dôvodov nebol rešpektovaný prv vyslovený právny názor uvedený v uznesení 8Co 55/2019-251 zo dňa 28.05.2020 s poukazom najmä na bod 24. odôvodnenia predmetného uznesenia.

27. Odvolaciemu súdu bolo ďalej uložené rozhodnúť o trovách pôvodného konania, ako aj o trovách dovolacieho konania (§ 453 ods. 3 C.s.p.).

28. Po zrušení a vrátení veci na ďalšie konanie odvolací súd v zmysle zásad ust. § 379, § 380 a § 381 C.s.p. preskúmal napadnutý rozsudok spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, na prejednanie veci nariadil pojednávanie na deň 27.01.2026, na ktorom v súlade s ust. § 384 ods. 1 C.s.p. zopakoval dokazovanie oboznámením sa s obsahom správy Slovenskej pošty, a.s., zo dňa 27.04.2018 (č.l. 147 spisu), prečítaním svedeckej výpovede B. S. na pojednávaní konanom dňa 19.10.2018 a na pojednávaní konanom dňa 19.12.2018, kolaudačným rozhodnutím obce B. W. zo dňa 07.01.2015, doručenkami o prevzatí oznámenia o začatí výkonu záložného práva k bytom č. X, č. X, č. X a č. X s dátumom prevzatia 13.02.2017, podaním Východoslovenskej distribučnej, a.s., zo dňa 05.02.2021 (č.l. 311 spisu), splnomocnením žalobcu pre S. S. na zastupovanie pri uzavretí a podpise zmluvy na dodávku elektrickej energie a zmluvy na dodávku plynu v apartmánovom dome W., časť P., byt č. X, byt č. X, byt č. X a byt č. X, osvedčené mestom V. v dňoch 25.10.2015 a 25.08.2016 (č.l. 317 a 327 spisu), nájomnou zmluvou uzatvorenou medzi žalobcom a KONŠTRUKTA - POPRAD, s.r.o., zastúpenou konateľom Q. B. zo dňa 27.02.2015 (č.l. 180 až 182 spisu) a zistil, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené.

29. Ustálená judikatúra Európskeho súdu pre ľudské práva (ESLP) uvádza, že súdy musia v rozsudkoch jasne a zrozumiteľne uviesť dôvody, na ktorých založili svoje rozhodnutia, musia sa zaoberať najdôležitejšími argumentami vznesenými stranami sporu a uviesť dôvody pre prijatie alebo odmietnutie týchto argumentov a že nedodržanie týchto požiadaviek je nezlučiteľné s ideou práva na spravodlivý proces. Judikatúra ESLP síce nevyžaduje, aby na každý argument strany bola v odôvodnení rozhodnutia súdu daná odpoveď, trvá však na tom, že ak ide o argument, ktorý je pre rozhodnutie rozhodujúci, vyžaduje sa špecifická odpoveď súdu práve na tento argument.

30. Rovnako podľa stabilizovanej judikatúry Ústavného súdu riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 zákona č. 460/1992 Z.z. Ústava Slovenskej republiky (ďalej len „Ústava“) vyžaduje, aby sa súd jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné (IV. ÚS 14/2007). Povinnosťou všeobecného súdu je uviesť v rozhodnutí dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil. Dostatočnosť a relevantnosť týchto dôvodov sa musí týkať tak skutkovej ako i právnej stránky rozhodnutia (napr. III. ÚS 107/2007). V prípade, keď právne závery súdu z vykonaných skutkových zistení v žiadnej možnej interpretácii odôvodnenia súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba takéto rozhodnutie považovať za rozporné s článkom 46 ods. 1 Ústavy, resp. článkom 6 ods. 1 Dohovoru (I. ÚS 243/2007). Súd by mal byť preto vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení koherentný, t.j. jeho rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé (I. ÚS 243/2007, I. ÚS 155/2007, I. ÚS 402/2008).

31. Aj Najvyšší súd už v minulosti vo viacerých svojich rozhodnutiach práve pod vplyvom judikatúry ESĽP a Ústavného súdu zaujal stanovisko, že medzi práva strany civilného procesu na zabezpečenie spravodlivej ochrany práv a právom chránených záujmov patrí nepochybne aj právo na spravodlivý proces a že za porušenie tohto práva treba považovať aj nedostatok riadneho a vyčerpávajúceho odôvodnenia súdneho rozhodnutia. Povinnosť súdu rozhodnutie náležite odôvodniť je totiž odrazom práva strany sporu na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktorý sa zaoberá všetkými právne relevantnými dôvodmi uplatnenej žaloby, ako aj špecifickými námietkami strany sporu. Porušením uvedeného práva strany sporu na jednej strane a povinnosti súdu na strane druhej sa strane sporu okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom, odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia prípadných riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá i prípustnosť dovolania podľa § 420 písm. f) C.s.p.

32. Uvedený výpočet nemôže byť úplným, keďže sa v konkrétnom prípade môžu vyskytnúť i iné nedostatky v argumentácii, ktorých prítomnosť rovnako spôsobí nerešpektovanie čiastkového práva na spravodlivý súdny proces reprezentovaného právom strany na objektívne presvedčivé (uspokojivé) odôvodnenie výsledku rozhodovacej činnosti súdu. V tejto súvislosti je ale potrebné zdôrazniť, že každé rozhodnutie súdu, či už prvoinštančného alebo odvolacieho, je závislé od konkrétnych skutkových zistení, z ktorých sa vychádzalo pri rozhodovaní vo veci samej.

33. Otázka viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu pri zrušení rozhodnutia je upravená v ust. § 391 ods. 2 C.s.p. Vychádzajúc z tohto ustanovenia, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

34. Princíp viazanosti právnym názorom odvolacieho súdu však nie je bezvýhradný. Nemôže sa uplatniť najmä v situácii, ak v dôsledku zmeny skutkových zistení, z ktorých vychádzal odvolací súd, už jeho právny názor nie je možné rešpektovať vzhľadom na zmenenú skutkovú situáciu v dôsledku vykonania ďalšieho dokazovania zásadne meniaceho pohľad na skutkové zistenia, z ktorých sa pôvodne vychádzalo.

35. Ako to vyplýva z uznesenia Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.05.2020 č.k. 8Co 55/2019 -251 (ďalej len prvé rozhodnutie odvolacieho súdu), pri prijatí záveru obsiahnutého v bode 24. odôvodnenia uznesenia, podľa ktorého z obsahu spisu a priebehu súdneho konania nevyplývajú skutočnosti uvedené v odôvodnení rozhodnutia súdu prvej inštancie, že návrh na vykonanie dražby bol doručený žalobcovi, čo má osvedčovať doručka, ako aj to, že súdu prvej inštancie v priebehu konania bolo nepochybne známe, že žalobca predložil relevantné dôkazy, ktorými vyvrátil údaje uvedené v doručke, sa vychádzalo z tvrdenia žalobcu obsiahnutého v zápisnici o pojednávaní zo dňa 19.10.2018, že nikoho nespĺnomocnil na preberanie zásielok na území Slovenska a z tvrdenia Slovenskej pošty, a.s., podľa ktorého pre žalobcu splnomocnenie v zmysle poštových podmienok - všeobecná časť (vnútroštátny styk) bod 6.2.5. Žiadosť o doplnkové a dispozičné služby na preberanie všetkých jemu adresovaných zásielok, vrátane zásielok „do vlastných rúk“ na pošte Dolný Smokovec neevidujú.

36. V prvom rozhodnutí odvolacieho súdu bolo zároveň uložené prvoinštančnému súdu v ďalšom konaní jednoznačne ustáliť, vzhľadom k námietkam žalobcu, či boli alebo neboli splnené všetky podmienky dobrovoľnej dražby, najmä však ustanovenia Občianskeho zákonníka o doručení oznámenia pri výkone záložného práva.

37. Po vrátení veci na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, prvoinštančný súd výzvou zo dňa 21.01.2021 (č.l. 305 spisu) požiadal spoločnosť Východoslovenská distribučná, a.s., o oznámenie, či žalobca alebo ním k tomu splnomocnená osoba, predložili v súvislosti s bytmi č. X, č. X, č. X a č. X, nachádzajúcimi sa v bytovom dome so súpisným č. XXX, nejaké listiny (najmä žiadosti, originál alebo kópiu listu vlastníctva č. XXXX, kat. úz. B. W. alebo výpis z takého listu vlastníctva, prípadne splnomocnenie) a pre prípad kladného oznámenia bola spoločnosti Východoslovenská distribučná, a.s., uložená edičná povinnosť podľa ust. § 189 C.s.p. vo vzťahu k originálom alebo kópiám takých listín.

38. Východoslovenská distribučná, a.s., v odpovedi na výzvu zo dňa 05.02.2021 (č.l. 311 spisu) uviedla chronológiu kontaktu so žalobcom a zároveň predložila do spisu 2 splnomocnenia, ktorými žalobca

splnomocnil S. S. na zastupovanie pri uzavretí a podpise zmluvy na dodávku elektrickej energie a zmluvy na dodávku plynu v apartmánovom dome W.asť P., byt č. X, byt č. X, byt č. X a byt č. X., pričom obe splnomocnenia boli osvedčené Mestom Poprad a to dňa 25.10.2015 (č.l. 317 spisu) a dňa 25.08.2016 (č.l. 327 spisu). Na základe týchto splnomocnení S. S. komunikoval so spoločnosťou Východoslovenská distribučná, a.s., v súvislosti so zmluvami o pripojení týkajúcich sa štyroch odberných miest a pri opätovnom pripojení odberných miest s úhradou faktúry. Išlo pritom o pripojenie bytov tvoriacich predmet tohto konania. Tvrdenie žalobcu, podľa ktorého na území Slovenska nikoho nesplnomocnil svojim zastupovaním, nemožno považovať za pravdivé.

39. Rovnako z ďalšieho právne významného dokumentu, a to kolaudačného rozhodnutia Obce B. W. zo dňa 07.01.2015 vyplýva, že pri doručovaní tohto rozhodnutia žalobcu zastupovala KONŠTRUKTA - POPRAD, s.r.o. V tom čase konateľom tejto spoločnosti zrušenej od 23.02.2017 bol Q. B., ktorého výsluch v konaní nebolo možné zrealizovať v dôsledku úmrtia dňa 20.06.2021.

40. Pokiaľ ide o výkon záložného práva priamym predajom sporných bytov, tento bol realizovaný prostredníctvom spoločnosti HAPPY COIN, spol. s r.o., ktorej konateľom bol B. S. vypočutý v postavení svedka na pojednávaniach v dňoch 19.10.2018 a 19.12.2018. Zároveň tento svedok na pojednaní konanom dňa 19.10.2018 predložil do spisu listinné dôkazy nachádzajúce sa v žltom šanóne na č.l. 148 spisu, týkajúce sa realizácie výkonu záložného práva.

41. V súvislosti s realizáciou výkonu záložného práva predajom bytov medzi stranami zostalo sporným, či v prejednávanej veci došlo k porušeniu ust. § 151 I Občianskeho zákonníka alebo nie.

42. Podľa ust. § 151 I ods. 1 Občianskeho zákonníka, začatie výkonu záložného práva je záložný veriteľ povinný písomne oznámiť záložcovi a dlžníkovi, ak osoba dlžníka nie je totožná s osobou záložcu a pri záložných právach registrovaných v registri záložných práv aj zaregistrovať začatie výkonu záložného práva v tomto registri, ak tento zákon alebo osobitný zákon neustanovuje inak. V písomnom oznámení o začatí výkonu záložného práva záložný veriteľ uvedie spôsob, akým sa uspokojí alebo sa bude domáhať uspokojenia zo zálohu.

43. Ako to vyplýva z oznámení o začatí výkonu záložného práva zo dňa 09.02.2017, tieto boli adresované žalobcovi na adresu Hotel U., V. lesom č. XXX, P. W.. Žalobca ako cudzinec nemá adresu trvalého pobytu v Slovenskej republike, a preto v konaní vypočutý svedok B. S., konateľ spoločnosti HAPPY COIN, konajúcej v zastúpení záložného veriteľa, sa na pojednaní konanom dňa 19.10.2018 podrobne vyjadroval k zisťovaniu doručovacej adresy žalobcu. Zdôraznil, že už právny predchodca záložného veriteľa Slovenská záručná a rozvojová banka, a.s., mala problémy s doručovaním a šetrením sa zistilo, že žalobca sa môže nachádzať na vyššie označenej adrese, čo potvrdil aj Q. B., konateľ spoločnosti KONŠTRUKTA - POPRAD, s.r.o. Oznámenia o začatí výkonu záložného práva k bytu č. X, č. X, č. X a č. X, boli podľa z pripojených doručeníek prevzaté dňa 13.02.2017 splnomocnencom.

44. Právna úprava výkonu záložného práva ustanovenia o spôsobe doručovania písomností neobsahuje. Oznámenie o začatí výkonu záložného práva (§ 151 I ods. 1 Občianskeho zákonníka) je písomný jednostranný a adresovaný právny úkon. Podľa rozhodnutia dovolacieho súdu sp. zn. 5Cdo 129/2010, účinky jednostranného adresovaného právneho úkonu nastávajú jeho doručením, pričom v zmysle ust. § 43a ods. 2 vety prvej a ust. § 45 ods. 1 Občianskeho zákonníka, prejav vôle vyjadrený jednostranným právnym úkonom pôsobí od doby, keď dôjde osobe, ktorej je určený. Voči prítomnej osobe (osobe priamo účastnej pri právnom úkone, ktorý realizuje druhá osoba) prejav vôle pôsobí (je účinný) ihneď. Neprítomnej osobe (t.j. osobe, s ktorou osoba realizujúca právny úkon nie je v bezprostrednom styku) musí prejav vôle dôjsť. Nemusí jej byť doručený (adresátom prevzatý). Prejav vôle dôjde neprítomnej osobe vtedy, keď sa ocitne vo sfére jej dispozície. Dôjdením do sféry dispozície možno rozumieť nielen samotné prevzatie písomného hmotnoprávneho úkonu adresátom, ale aj dôjdenie prejavu vôle do sféry, v rámci ktorej možno rozumne očakávať, že sa adresát s obsahom danej písomnosti oboznámi, resp. nadobudne objektívne príležitosť zoznámiť sa s obsahom zásielky. Slovné spojenie „dostane sa do sféry jeho dispozície“ nemožno vykladať v zmysle procesných predpisov. Adresát (neprítomný) nadobudne objektívne príležitosť oboznámiť sa s obsahom zásielky aj v prípade podania oznámenia o uložení takejto zásielky do poštovej schránky. Uvedené nepochybne platí ak takýto adresát jednostranného právneho úkonu splnomocní fyzickú alebo právnickú osobu na prebratie takejto zásielky.

45. Z predložených doručeník o prevzatí zásielok obsahujúcich oznámenie o začatí výkonu záložného práva vyplýva, že tieto dňa 13.02.2017 prevzal splnomocnený zástupca žalobcu. Doručovanie týchto zásielok realizovala Slovenská pošta, a.s., prostredníctvom svojho poštového doručovateľa. Aj poštový doručovateľ ako zamestnanec Slovenskej pošty, a.s., má zákonnú povinnosť dodržiavať právne predpisy a ostatné predpisy vzťahujúce sa na prácu ním vykonávanú, čo je zrejmé z ust. § 81 písm. c) Zákonníka práce. Z predložených poštových doručeník bez akýchkoľvek pochybností vyplynulo, že za žalobcu prevzala písomnosť splnomocnená osoba a táto poštová doručenka obsahuje všetky náležitosti vyžadované právnymi predpismi. Nie je možné pripustiť stav, aby na akéhokoľvek zamestnanca sa nazeralo ako na osobu riadne si neplniacu svoje pracovné povinnosti. Práve naopak, je potrebné vychádzať zo zásady, v prípade nepreukázania opaku, že zamestnanci si svoje povinnosti plnia riadne. V priebehu konania nebolo ničím právne významným preukázané, aby poštový doručovateľ neodovzdal zásielky obsahujúce oznámenia o začatí výkonu záložného práva k tomu splnomocnenej osobe po predložení príslušného splnomocnenia na prevzatie týchto písomností.

46. Slovenská pošta vo svojom podaní zo dňa 27.04.2018 (č.l. 147 spisu) potvrdila, že žalobca mohol splnomocniť kohokoľvek na preberanie zásielok nielen prostredníctvom žiadosti o doplnkové a dispozičné služby, ale aj na základe originálu splnomocnenia overeného oprávneným orgánom (notár a podobne). Slovenská pošta, a.s., zároveň zdôraznila, že nevedie centrálnu evidenciu splnomocnení overených oprávneným orgánom. Pokiaľ ide o neevidenciu splnomocnenia na preberanie zásielok prostredníctvom žiadosti o doplnkové a dispozičné služby, je potrebné zdôrazniť, že ide len o jednu z možností, ktorá nevylučuje oprávnenie žalobcu splnomocniť na preberanie zásielok aj inú osobu na základe originálu splnomocnenia overeného oprávneným orgánom.

47. Žalobca pritom v priebehu celého konania ničím právne významným nezdôvodnil, prečo by poštový doručovateľ pri doručovaní zásielok mal postupovať v rozpore s príslušnými predpismi a umožniť prebratie oznámení o začatí výkonu záložného práva osobe, ktorá na to nebola splnomocnená. Za takejto situácie nie je možné dospieť k inému záveru, že príslušný poštový doručovateľ si svoje povinnosti plnil a zásielky s oznámením o začatí výkonu záložného práva doručil osobe oprávnenej k tomuto úkonu. Odporuje totiž zásadám logiky, aby pri posudzovaní postupu pri doručovaní zásielok sa vychádzalo z predpokladu nedodržiavania predpisov na doručovanie sa vzťahujúcich, najmä za situácie, ak ani samotný žalobca žiadne podstatné okolnosti spochybňujúce postup poštového doručovateľa pri doručovaní neuvádzal.

48. Dokazovanie je časť civilného súdneho konania, v rámci ktorej si súd vytvára poznatky potrebné na rozhodnutie vo veci. Právomoc konať o veci, ktorej sa žaloba týka, v sebe obsahuje právomoc posúdiť, či a aké dôkazy na zistenie skutkového stavu sú potrebné a akým spôsobom sa zabezpečí dôkaz na jeho vykonanie (I. ÚS 52/2003). V dokazovaní sa súd obmedzuje len na zisťovanie skutkových poznatkov (poznatkov o skutkových okolnostiach, ktoré zakladajú a odôvodňujú prejednávany nárok). Posúdenie návrhov na vykonanie dokazovania a rozhodnutia, ktoré z nich budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdu (§ 185 ods. 1 C.s.p.) a nie strán sporu. Hodnotenie dôkazov je činnosť súdu, pri ktorej hodnotí vykonané dôkazy z hľadiska ich pravdivosti a dôležitosti pre rozhodnutie. Aktuálna procesná právna úprava vychádza zo zásady voľného hodnotenia dôkazov majúcej základ v ústavnom princípe nezávislosti súdov. Táto zásada vyplývajúca z článku 15 základných princípov civilného sporového poriadku normatívne rozvinutá v ust. § 191 ods. 1 C.s.p. znamená, že záver, ktorý si sudca z vykonaných dôkazov urobí, je vecou jeho vnútorného presvedčenia a jeho logického myšlienkového postupu. Postup sudcu ale neznamená, že sudca nie je viazaný ústavnými princípmi predvídateľnosti a zákonnosti rozhodnutia. Naopak konečné meritórne rozhodnutie musí vykazovať logickú, funkčnú a teleologickú zhodu s priebehom konania. O vadách v procese dokazovania možno hovoriť vtedy, ak súd vychádzal pri rozhodnutí zo skutočnosti, pre ktorú nie je z vykonaných dôkazov podklad alebo ak považoval určitú skutočnosť za základ svojho rozhodnutia úplne inak ako vyplýva z vykonaného dokazovania, prípadne ak nezistil určitú podstatnú skutočnosť, ktorá bez ďalšieho z vykonaného dokazovania vyplýva.

49. V prejednávanej veci súd prvej inštancie síce vykonal dokazovanie v potrebnom rozsahu, ale jeho závery o nepreukázaní doručenia oznámenia o začatí výkonu záložného práva splnomocnenému zástupcovi žalobcu sú nesprávne. Žalobca svoj nárok na určenie vlastníckeho práva k sporným nehnuteľnostiam oprel len o tvrdenie popierajúce existenciu akéhokoľvek splnomocnenia udeleného inej osobe na území Slovenskej republiky, čo nemožno hodnotiť inak ako tvrdenie účelové, brániace

žalovaným akýmkoľvek spôsobom preukázať jeho opak. Žalovaní ako ďalší nadobúdatelia sporných nehnuteľností sa procesu výkonu záložného práva priamym predajom vôbec nezúčastnili, a preto ani nemohli a ani nemôžu mať akékoľvek vedomosti o skutočnostiach na tento proces sa vzťahujúcich. V konaní pritom bolo preukázané, že žalobca na území Slovenska poveroval svojim zastupovaním aj iné osoby, a to preukázateľne S. S. v súvislosti so zastupovaním pri uzavretí a podpise zmluvy na dodávku elektrickej energie a zmluvy na dodávku plynu a KONŠTRUKTU - POPRAD, s.r.o., zastúpenou konateľom Q. B. pri procese kolaudácie, čo priamo vyplýva z predloženej e-mailovej komunikácie medzi žalobcom a Q. B. potvrdzujúcej zaslanie tohto splnomocnenia (č.l. 185 spisu).

50. Po zhodnotení všetkých dôkazov v ich vzájomnej súvislosti nie je možné dospieť k inému záveru než tomu, že oznámenia o začatí výkonu záložného práva dňa 13.02.2017 prevzala k tomu splnomocnená osoba.

51. Keďže pri realizácii výkonu záložného práva priamym predajom si záložný veriteľ splnil povinnosť písomne oznámiť žalobcovi začatie výkonu záložného práva v súlade s ust. § 151 I ods. 1 Občianskeho zákonníka, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 387 C.s.p. rozsudok ako vecne správny potvrdil.

52. Zároveň v konaní úspešným žalovaným v 1., 2., 3., 4., 5., 6. a 7. rade bola priznaná proti žalobcovi náhrada trov odvolacieho a dovolacieho konania v rozsahu 100 % podľa ust. § 396 ods. 1, § 255 ods. 1, § 262 ods. 1, ods. 2 a § 453 ods. 1, ods. 3 C.s.p. s tým, že o výške náhrady týchto trov rozhodne súd prvej inštancie.

53. Rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ má právo zvoliť si advokáta a možnosť obrátiť sa na Centrum právnej pomoci (§ 160 ods. 2 C.s.p.).

Podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva (§ 125 ods. 2 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).